

HÁZ KÖRÜLI MUNKÁK

III

Egyedül reggeliztem.
Késsel kavartam a kávé,
és a mézek csurgatásához
sem volt türelmem. Elvékonyult
füzetemből kimásoltam néhány
mondatot külön papírra.
Utolsóként, hogy az ébredező
város útjain az árnyék
hogyan követi a gazdatestet,
de a folytatásra hiába vártam.
Az egész napos ücsörgéstől
elcsigázva kimentem az esti
kertbe, és láttam, hogy a kisbolygók
övezetébe jutottunk. Valóra
válhatnak egy régi tervet,
gondoltam, a sufni tetejére
állítva a hintaszéket.
Hullócsillagokat észlelve
és strigulázva hajnalig,
csak az a visszavonulás ne volna.
Gémberedett tagokkal, a munkába
indulók pillantásaitól kísérve,
vagy épp a tiédől, ahogy a hálószoza
ablakán a függönyt félrehajtod.
Esetleg intesz is a szád körül azzal
a félmosollyal, amit a magamfajta
azonosítani játszi könnyedséggel
képes, kiváltani pedig néhány
lépésnyiről, akarata ellenére
szokta.

VIII

Csábító terveim vannak.
Kivárom a harangszót,
frissen darált kávéból főzök
magamnak, a megrendelt húst
elhozom az erdőkerülőtől.
A hazaúton előttem is akadályok
tornyosulnak, az antikváriusnál
iszom még egy kávé, és folytatjuk
vitánkat politikáról meg fürdősókról.
Az esedékes holtponthoz elérve
kihátrálok, levágom a patak kanyarját,
és megkérem az üde gyógyszerésznőt,
mérje meg a vérnyomásom.
Az eredményről kivárom a véleményét,
és fűszernövényeit dicsérem.
Szabad kezemmel megdörzsölök
néhány levélkét, ami jó lenne a pácba.
Rákérdezek, hogy az ő receptjébe
melyik illene közülük,
és ujjaimat orra alá tartva
felmérem, hogy ehhez a típushoz
gyűrűm milyen kővel menne.